

Carta 80

ENDINSARNOS EN EL COR DE JOAQUIMA

**BICENTENARI DE LA FUNDACIÓ
1826-2026**

1. Context

Josep Estrada, va ser el seu gran suport, va acollir Joaquima i els seus fills a casa seva quan van tornar de França el 1823, és la primera persona, després del P. Esteban, a qui Joaquima de Vedruna va comunicar el seu projecte de fundar una institució religiosa.

"Joaquima intenta ja realitzacions concretes. Dos són els punts on projecta iniciar la fundació: a l'hospital d'Igualada, amb la col·laboració del senyor Estrada, o al de Vic. Ella ja ha pogut entrevistar-se amb el bisbe, que ha acollit amb interès els seus plans. Però en les dues parts hi ha dificultats: a Vic, oposició ideològica; i a Igualada, manca de recursos.

Amb el desig urgent de complir la voluntat divina, Joaquima de Vedruna uneix i anima els qui el poden ajudar.

Aquesta carta revela la santa amb la confiança en Déu i en la Verge. Ahora, en tensa activitat"
Agafat de ANA Mª ALONSO

2. Lectura pausada

Escorial, 9 octubre 1825

Molt senyor meu, don Josep, salut en el Senyor.

Li faig saber que he tingut la sort de parlar amb aquell senyor amb qui vostè parlà aquí a Vic, i semblava que estava admirat per com no havia sabut res de vostè; està molt content dels seus desigs, i crec que, a qualsevol hora que vulgui posar en obra la seva pretensió, el dit senyor estarà molt content i crec que es podria emprendre abans de Vic, perquè aquí l'enemic hi està molt ficat.

A últims d'aquesta setmana seré a Barcelona i en desitjo parlar llargament amb el pare Llorenç. Si vostè, per algun motiu, hagués de passar per Barcelona, ens podríem veure, juntament amb el dit pare Llorenç i vostè que sap el que es pot fer a Igualada, i resoldríem el que el Senyor vulgui.

Tinguem l'esperit en Déu, que tot ho pot, i emprendre el que vulgui. Confiança, que amb Jesús i tenint Jesús, tot sobra. L'esperit de Jesucrist no vol altra cosa: practicar la caritat i la humilitat i passar amb pobresa, i així tot sobrarà.

Sí, senyor Josep, avivem la fe, tinguem confiança i practiquem la caritat, i aconseguirem la benedicció de la santíssima Trinitat; i supliquem a nostra Mare santíssima, la divina Pastora de les ànimes, que amb son gaiato ens guiarà.

Si em vol contestar (encara que més m'estimaria poder parlar), podrà adreçar la carta, després del meu nom, a casa d'en Ramon de Vedruna i Vidal, al carrer de l'Hospital.

Records a tota sa amada família, i disposin de sa indigna servidora,

*Joaquima de Mar
y de Vedruna*

P.D. Encomani'm a Déu, perquè convé, i jo també ho faré per vostè.

- Va tenir dificultats al servir a l'Hospital de Vic? Per què? Es pot persistir davant de les dificultats, sense res més? Què és el que la movia? Ens passa a nosaltres igual?
- Sento Jesús proper en els moments de dificultat? Com és la meua relació amb Ell quan haig de prendre decisions? És Jesús el meu més gran estímul en aquests moments?
- És realment vàlid promoure una espiritualitat, sense connexió amb els més necessitats?
- Coneixes persones, famílies, comunitats, ... la vida de les quals està marcada per l'Esperit de Jesús i la seva orientació pels qui pateixen necessitats, o busquen una vida més digna?

3. Oració

Perdó Senyor, perquè som pessimistes i ens fixem gairebé sempre en allò negatiu.

Perdó, perquè som covards i ens espantem de seguida.

Perdó, perquè som autosuficients i confiem només en les nostres forces.

Perdó, perquè som escèptics i ens costa de creure i confiar en tu.

Perdó, perquè mirem el futur, ocupats i preocupats només pel present.

Perdó, perquè ens queixem de tot.

Perdó perquè fugim de l'esforç i ens cansem de seguida.

Perdó, perquè ho volem tot ja i no sabem esperar.